

III SEMINARI SOBRE PATRIMONI LITERARI I TERRITORI.

Models i formats

Espais Escrits/Institució de les Lletres Catalanes/Associació Cultural

Artu Bladé Desumvila

Móra d'Ebre/Benissanet, 8,9,10 de novembre de 2007

CONCLUSIONS

La temàtica anunciada per enguany ja determinava, en part, l'estructuració del resultat del treball. És per això que podem organitzar les conclusions en dos nivells: reflexions i estratègies.

Reflexions

- Per començar, una petita dosi d'optimisme. Se'ns va dir (Joan Roca) que si podíem parlar del que parlàvem, era perquè ja tenim. S'ha de fer sense xovinisme però cal pujar l'autoestima col·lectiva en aquest sentit. La idea es va reforçar amb la presentació de l'estat de qüestió a Europa quan la Carlota Torrents va dir haver constatat que el concepte *patrimoni literari* no existia com a tal i, per tant, aportàvem una nova terminologia a la interpretació del patrimoni en general. També Torben G. Jeppesen, des de la perspectiva danesa, va admetre l'interès del terme i va dir, fins i tot, que l'adoptaria.
- Una de les qüestions que conviden més a la reflexió és la pregunta que Ma. Carme Montaner ens va llençar amb *Quins models d'interpretació del paisatge volem?* Posteriorment, durant les altres intervencions i el debat, vam concloure que la xarxa d'internet/virtual era fonamental a l'hora de fer-lo parlar de nou. Calia estar ben alerta als respectius treballs perquè, interrelacionats, ajudarien a respondre progressivament la pregunta plantejada.
- Joan Roca, va afegir un pas més a aquesta qüestió quan va plantejar la necessitat de no quedar-nos amb un únic model de paisatge, sovint prefixat. Ens cal fer dialogar el paisatge rural *versus* el paisatge urbà. Però, sobretot, el paisatge idealitzat amb el real. Dins aquesta mateixa tessitura, cal reflexionar molt seriosament sobre la importància essencial del bon ús de la llengua per poder fer arribar el ple sentit del paisatge literari. Ha de mantenir la mateixa relació Natura/Cultura.
- Per a T.G. Jeppesen és essencial per a la fortalesa de la relació literatura i paisatge posar-la en el seu context històric. Únic camí per a no desnaturalitzar la literatura.
- Pere Poy va demostrar-nos —a partir del cas dels escriptors ebrencs— que la presència efectiva del patrimoni literari ha d'anar acompanyada de la influència en el cànon.

- Finalment, Vicent Partal, en la ponència de clausura, va introduir el concepte de *comunitat d'usuaris* com a eina de relació. Per a nosaltres convindria pensar-hi en relació als tradicionals *Amics de...*

Estratègies

- Cal crear el gènere *ruta literària* i la necessitat de racionalitzar-les.
- Per a la promoció del patrimoni literari, cal comportar-nos desinhibidament davant les múltiples i diferents tipologies de màrqueting.
Els Centres de Patrimoni Literari haurien de tenir un finançament bàsic i garantit a través de les administracions prèvia presentació d'un programa; però també cal que esmercin esforços per trobar la complicitat i els recursos que provenen del sector privat i buscar maneres imaginatives de generar recursos propis.
- Igualment, en el camp del finançament. Andrew Xavier va explicar l'experiència anglesa amb els diners de la loteria.
- Encàrrec: Fer visibles en el mapa els espais i recursos del patrimoni literari. Quins criteris s'adoptaran? Cal distingir els associats d'EE de la resta? Si és així, de quina manera?
- En relació amb el punt anterior es va constatar que la interrelació a la xarxa és una eina imprescindible per establir un corpus prou fort i prou visible. Es va demanar que cadascun de nosaltres incoporem aquells enllaços que permetin desplaçar-se d'un lloc a un altre i d'una estratègia a una altra.
- Una de les conclusions més evidents és la fortalesa d'internet per als nostres objectius perquè la multiplicitat de formats obren moltes vies d'actuació.
- Vàrem constatar que Espais Escrits i els centres de patrimoni literari, hem de poder participar en els debats sobre els criteris de difusió literària.
 - Hem d'esdevenir agents visibles perquè són factors bàsics, també, en les estrègies per al foment de la lectura.
 - Hem de ser consultors per als usos literaris ja que som els tècnics en la qüestió.
 - Hem de convertir-nos en centres de referència en els plans estratègics d'ensenyament
- Carme Torrents va establir una comparació que caldria fixar. La conservació de la *paraula de l'autor arrelada al territori* (amb les cadències i expressions pròpies) és equivalent a la conservació científica de qualsevol objecte artístic/patrimonial. Igualment, quant a les múltiples mirades que s'hi hagin pogut succeir.
- Pel que fa al format audiollibre, van demostrar-nos la implantació arreu i la necessitat d'utilitzar-la com a eina de difusió i d'introducció a la lectura. També es va fer notar que la qualitat de la gravació és important

ja que s'ha detectat que sovint el primer contacte amb un audiollibre es fa a partir de la veu de l'actor que locuta i no pas del text d'un autor determinat.

- Vicent Partal, va assegurar que és millor posar l'accent en l'escriptor com a marca i menys amb el tipus de format que usarem per a promocionar-lo.

Frases remarcables:

- *L'art és el que crea la memòria* (Joan Roca)
- *És millor la marca [escriptor] que el canal. Cal donar aconseguir la credibilitat del nom* (V. Partal)
- *Si voleu vendre-us, estudieu.* (Pere Poy)